

skud, og Skatterne er dalet meget stærkt, ligesom Renteindtægten nu har været betydelig mindre end i 1919—20. Saaledes omtrentlig har Forholdene ligget, naar man tager dem i store Træk.

Fra Oppositionens Side har man om det Arbejde, der er blevet udført, brugt det Udtryk, at det har været et elendigt Finansstyre. Ja, man er gaaet saa vidt, at man baade her i Salen og i Pressen og ude omkring paa Møder har sagt og skrevet, at den højtærede Finansminister havde Besvær med at bringe Orden efter den Uorden, som han selv havde skabt. Hvor meget Skatteindtægterne og andre Indtægter har svigtet, og hvilke Vanskeligheder der har været at overvinde, har for Oppositionen kun været Smaating, som den overhovedet ikke har beskæftiget sig med, ved Bedømmelsen af det Arbejde, der er gjort. Man har gjort op, at disse 3 Aar havde bragt Staten et Underskud paa fem Hundrede og nogle og halvfjerds Millioner. Jeg tror nok, man i den sidste Tid har slaaet noget af; jeg har lagt Mærke til, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen nu er kommet til et Tal paa 498 Millioner, og det er vel noget deromkring. Ærede Medlemmer behøver blot at tage de sidste 3 Aars Statsregnskaber for at forvise sig om, hvor stort Underskuddet har været. Jeg har opgjort det til 505 Millioner.

Det næste Spørgsmaal, man der kunde fristes til at stille sig, er dette: Hvordan fremkommer dette Tal? Naar man da vil prøve at se paa Statsregnskaberne, vil man ved en Sammenligning mellem Aaret 1919—20 og de 3 efterfølgende Aar opdage, at vi i de sidstnævnte Aar har haft henimod 450 Mill. Kr., nøjagtigt 446 Mill. Kr., mindre Indtægt, end hvis vi havde haft den samme Indtægt som i 1919—20. Dertil kommer den ekstraordinære Udgift i Anledning af Genforeningen, som jeg mener ligger omkring 240 Mill. Kr., en Udgift, som skulde have været afholdt, hvem der end sad ved Styret. Naar jeg sammenligner med Aaret 1919—20, er det, fordi man der har Balance, og fordi det ofte er blevet sagt, at vi ikke vilde sammenligne med det sidste Aar, den forrige Regering sad. Der er intet, jeg hellere vil, det er det Aar, hvorfra jeg bestandig har taget mit Udgangspunkt. Benytter

man altsaa denne Maalestok, viser det sig, at der i de 3 følgende Aar har været en Mindreindtægt paa Skatterne af 325 Mill. Kr. Renteindtægten, som i 1919—20 udgjorde godt 42 Mill. Kr., har i disse 3 Aar tilsammen kun givet godt 30 Mill. Kr., hvilket har sin naturlige Forklaring i, at de vestindiske Millioner er blevet brugt efter deres Formaal. Endelig er der et større Underskud paa Statsvirksomhederne i de 3 Aar, hvilket er en Følge af de forøgede Udgifter, som paa Grund af Lønningsloven og Dyrtiden kom til at hvile paa disse Virksomheder.

Nu kan man rejse det Spørgsmaal: Er der et eneste Medlem her i Salen, som har tænkt sig, at de ekstraordinære Udgifter i Anledning af Genforeningen skulde afholdes af den aarlige Driftsindtægt? Nej, det er der ikke et eneste Medlem, der har tænkt sig, og derfor maa selvfølgelig disse Udgifter holdes ude ved Bedømmelsen af, hvor stort Underskuddet har været.

Naar man saa spørger om, hvilke Resultater der er opnaaet i Kraft af det Arbejde, Regeringen har staaet i Spidsen for, og man først tager Driften, vil man se, at medens Driftsudgiften i 1919—20 var godt 532 Mill. Kr., er man paa det sidst aflagte Statsregnskab i Kraft af den Politik, Regeringen har ført, naaet ned paa 423 Mill. Kr., saaledes at Driftsudgifterne siden 1919—20 er blevet nedbragt med 109 Mill. Kr. Dette gode Resultat er for det første en Følge af, at de økonomiske Krigslove i det væsentlige er blevet afviklet, og dernæst en Følge af en gennemført Sparsommelighedspolitik i Forbindelse med den automatiske Nedgang, der har været i Tjenestemændenes Lønninger, og endvidere af, at de ekstraordinære Udgifter i Anledning af Genforeningen, der har været afholdt paa Driften, f. Eks. Udgifterne ved Udligningskassen, i alt væsentligt er afviklet.

Denne Afviklings- og Nedsættelsespolitik, i det hele taget Besparelspolitik, har selvfølgelig indbragt et langt større Beløb end de 109 Mill. Kr., jeg nævnte, men naar det ikke har været muligt at opføre et større Beløb end de 109 Mill. Kr., er det begrundet i den overordentlig stærke Stigning paa mange andre Omraader, ikke